

ΦΛΥΑ—ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΝ

Ὁ δῆμος Φλύα ¹⁾ τὸ πρῶτον ἀνήκεν εἰς τὴν Κεκροπίδα φυλὴν, ὕστερον δὲ κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἑσυχίου μετετάχθη εἰς τὴν Πτολεμαΐδα (Παυσ. Α', 5, 5). ὁ μέγας ποιητής, Εὐριπίδης, ἦν τέκνον τοῦ δήμου τούτου, καθ' ἃ διδάσκει ὁ Ἀρποκρατίων ἢ ἀρχαία Ἀττικὴ οἰκογένεια τῶν Λυκομηδῶν εἶχεν ἱερὸν ἐν Φλύᾳ διὰ τὴν ἐορτὴν τῶν μυστικῶν τελετῶν· ὁ ναὸς οὗτος πυρποληθεὶς ὑπὸ τῶν Περσῶν ἀνεκαινίσθη καὶ ἐκοσμήθη γραφαῖς ὑπὸ τοῦ Θεμιστοκλέους ἀνήκοντος εἰς τὸ γένος τῶν Λυκομηδῶν (Πλούτ. β. Θεμιστ. 1). Ἐνταῦθα ἦν ὠακῦτως καὶ ἱερὸν τοῦ Δαφνηφόρου Ἀπόλλωνος, ἐν ᾧ διετηρήθη γραφὴ τις ἀναφερομένη εἰς τοὺς χορούς, οἵτινες ἐτελοῦντο ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Δηλίου Ἀπόλλωνος ἐν Ἀθήναις ὑπὸ ἐπιφανῶν πολιτῶν ἐνδυομένων Θηραϊκᾶς ἐσθῆτας (Ἀθῆν. X σελ. 424 Γ). Ὁ γενναῖος Ἀθηναῖος Λυκομήδης ὁ Αἰσχροαίου, ὁ πρῶτος ἐπ' Ἀρτεμισίῳ καὶ ἐν Σαλαμῖνι ναῦν τῶν Περσῶν κυριεύσας καὶ τὸ ἀριστεῖον λαβὼν ἀφιέρωσε τὰ ἐμβλήματα τοῦ ἀλόγτου ἐχθρικοῦ πλοίου τῷ Δαφνηφόρῳ Ἀπόλλωνι ἐν Φλύᾳ (Πλούτ. β. Θεμιστοκλ. ²⁾ 15, Ἡρόδοτ. Η', 11). Τὰ ὄργια τῆς Μεγάλης Θεᾶς ἐνέχοντα καὶ Βακχικὰ μυστήρια λέγεται, ὅτι ἐωρτάζοντο ἐν Φλύᾳ καὶ πρὶν ἔτι τὰ ἐν Ἐλευσίνι μυστήρια ἰδρυθῶσιν· Μεγάλη δὲ Θεὰ ἦν ἡ Γῆ, ὡς μανθάνομεν ἐκ τοῦ Πausανίου (Α', 31, 1). Ἡ Γῆ λέγεται, ὅτι ἐγένετο ἡ μήτηρ τοῦ Φλύου (Παυσ. Δ', 1, 5), ⁴⁾ ἀφ' οὗ καὶ

¹⁾ Ἐλέγετο Φλύα καὶ Φλυή καὶ τὰ ἐπιρρ. Φλύαθεν καὶ Φλυῆθεν, Φλυῆσι καὶ Φλύαζε, Φλυεύς δὲ ὁ δημότης.

²⁾ «Ὅτι τοῦ Λυκομηδῶν γένους μετεῖχε δηλὸς ἐστὶ· τὸ γὰρ Φλυῆσι τελεστήριον, ὅπερ ἦν Λυκομηδῶν κοινόν, ἐμπρησθὲν ὑπὸ τῶν βαρβάρων αὐτὸς ἐπεσκέυασε καὶ γραφαῖς ἐπεκόσμησεν, ὡς Σιμωνίδης ἱστορήκεν».

³⁾ «Πρῶτος μὲν οὖν λαμβάνει ναῦν Λυκομήδης ἀνὴρ Ἀθηναῖος τριηραρχῶν, ἧς τὰ παράσημα περικόψας ἀνέθηκεν Ἀπόλλωνι Δαφνηφόρῳ».

⁴⁾ Εἰς Μεσσήνην τὰ ὄργια τῶν Μεγάλων Θεῶν κομίζει Καύκων ὁ Κελαῖνου τοῦ Φλύου· Φλύον δὲ αὐτὸν Ἀθηναῖοι λέγουσι παῖδα γῆς εἶναι· ὁμολογεῖ δὲ σφίσι καὶ ὕμνος Μουσαίου Λυκομήδαις ποιηθεὶς εἰς Δήμητρα.